

11 października 2012 r. Ojciec Święty Benedykt XVI uroczystie ogłosił w Kościele ROK WIARY. Papież zachęca wszystkich wierzących, ludzi starszych, dorosłych, młodzież, a szczególnie dzieci do owocnego przeżywania tego okresu. Dzieci są przyszłością Kościoła, dlatego ważną rzeczą jest rozwój i wzmocnienie wiary człowieka już od samego dzieciństwa. W tym celu pragnę zwrócić się do dzieci i dorosłych, aby wspólnie rozważyć to ważne zagadnienie, którym jest WIARA. Drogi mały Czytelniku!

Mam nadzieję, że lubisz odkrywać sekrety, nowe tajemnice, coś dla ciebie nieznanego i fascynującego. Chyba wiesz, że czymś wspaniałym jest poznawać świat i zdobywać kolejne doświadczenia. Dlatego zapraszam ciebie, mały Przyjacielu, do przeżycia PRZYGODY OTWIERANIA DRZWI, używając wyjątkowego klucza. Razem z tobą będziemy poznawać Pana Jezusa i postaramy się wzmocnić naszą wiarę. Na pomoc nam przychodzi papież Benedykt XVI. Jest to szczególny czas, w którym za pomocą "klucza" możemy otwierać kolejne drzwi prowadzące do Jezusa. Pewnie zastanawiasz się, co jest tym kluczem. A jest nim ... WIARA.†

Wiara to wielki dar. Trzeba go pielęgnować, troszczyć się o niego, ale też ważną sprawą jest zabiegać o ten "klucz". Sami Apostołowie, najbliżsi uczniowie Pana Jezusa, wiele razy zwracali się do Niego: "Przymnóż nam wiary!" Przymnóż – znaczy daj nam więcej. Każdy człowiek potrzebuje wiary, zarówno dorosły, jak i dziecko. Rok, który ogłosił papież Benedykt XVI jest wielką przygodą wiary, do której również ty jesteś zaproszony. CO WTEDY MASZ ZROBIĆ? Zachęcam cię, byś poszedł razem z rodzicami do Pana Jezusa przed Najświętszy Sakrament. Powiedz Mu, że chcesz Go poznawać na lekcjach religii, w szkole, podczas Mszy Świętej niedzielnej oraz że pragniesz kochać Pana Jezusa. Zostań na chwilę adoracji, bo to jest szczególny czas twego spotkania z najlepszym przyjacielem – Jezusem. Podczas adoracji On będzie patrzył na ciebie, a ty na Niego. Na koniec spotkania z Panem Jezusem odmów "Modlitwę dziecka na Rok Wiary":

"Panie Jezu, proszę Cię, dodaj mi wiary w to, że żyjesz w moim sercu i w sercach innych ludzi, których mam kochać, jak Ty ich kochałeś. Pomóż mi gorliwie naśladować Ciebie. Panie, przymnóż mi wiary. Amen". "Drzwi wiary", które mamy z tobą otworzyć naszym "kluczem", już są otwarte dla każdego, również i dla ciebie. Tak twierdzi papież Benedykt XVI. Ale pamiętaj, że ciebie przez te drzwi przeprowadzają rodzice. Każdy z nas potrzebuje mądrych dorosłych przewodników, przyjaciół i świadków na drodze wiary. Dlatego masz być posłuszny swoim rodzicom, szanować ich i nie robić im przykrości. Staraj się uczynić im coś przyjemnego, pomóc

im w domu i po prostu być radością dla nich.

Drodzy Rodzice! Kochani Dorośli!

Czy wiecie, że dzieci do rozwoju swojej wiary potrzebują waszej pomocy? Najpierw rozmowy i wspólnej modlitwy. Następnie świadectwa, że wiara jest dla was bardzo ważna. Rodzajem waszego świadectwa może być wasza prośba skierowana do dziecka o modlitwę za was w czasie Roku Wiary i przyjęcie przez was takiej prośby od waszego dziecka. Stwórzcie dla dziecka możliwość uczestnictwa w adoracji Najświętszego Sakramentu. Adorujcie razem z nim Pana Jezusa.

Pamiętajcie, że w czasie dorastania wiara dziecięca okazuje się nieprzekonująca, ponieważ dorośli przestają być dla nastolatków autorytetem. Młody człowiek chce sam zbudować własne przekonania. Zmienia się też u niego sposób odczuwania Boga. Bywa, że uczucia po prostu zanikają albo przeradzają się w uczucia negatywne, ponieważ Bóg jest postrzegany jako zagrożenie dla wolności, którą młody człowiek pragnie uzyskać. Dlatego nie należy się dziwić, że nastolatek, który nie uświadomi sobie tego, co się z nim dzieje, pewnego dnia, ku własnemu zdziwieniu, na pytanie, czy jest wierzący, odpowie "nie" albo "mam problem z wiarą". Co wtedy? Jak wówczas mamy zareagować? Nie należy wpadać w panikę. Wiara jest sprawą bardzo istotną w życiu człowieka. Obowiązkiem każdego jest postępowanie w zgodzie z własnym sumieniem i poszukiwanie prawdy. Jeżeli człowiek jest wierny tym zasadom, można być o niego spokojny. Bóg nie pozostaje obojętny, gdy ktoś na Niego się otwiera. Pierwszym obowiązkiem wierzących rodziców, niepokojących się odchodzeniem dziecka od wiary, jest tym mocniejsze osobiste przyłgnięcie do Pana Jezusa. Dlatego powinniśmy uważnie i z największym szacunkiem słuchać tego, co dziecko od najmłodszych lat mówi o wierze. Nie należy lekceważyć słów dziecka również wtedy, gdy ono krzyczy albo gdy wygaduje oczywiste nonsensy. W tym słuchaniu nie może być ani zdenerwowania, ani politowania. Nie nakładajmy na siebie maski chodzącego ideału w takich rozmowach i zbyt nie moralizujmy, ponieważ dziecko łatwo rozpoznaje takie postawy. Bądźcie uczciwi i przejrzysti w odniesieniu do waszych dzieci, nie zapominajcie o modlitwie rodzinnej, a mam nadzieję, że dzięki temu nasza wiara i wiara naszych dzieci będzie wzrastała.

Jak widzimy, rozwój wiary, szczególnie u dzieci, jest sprawą niełatwą. Dlatego potrzebny tu jest wysiłek rodziców, połączony z otwartą postawą dzieci, a przede wszystkim konieczna jest pomoc łaski Bożej. Prośmy więc Boga o łaskę wiary dla każdego z nas.